

## [H. C. Hansen.]

Hedeegn, saaledes som man kendte den og kender den andre Steder i vort Land, og man faar det sikre Indtryk, at det, der hjalp Egnen frem til det, den er i Dag, var Banen Hobro—Løgstør, og vel ogsaa i nogen Grad Banen Viborg—Aalestrup, men jeg tror alligevel, at Statsbanen fra Hobro til Løgstør er den Bane, der har givet Egnen den største økonomiske Fremdrift. Men naar vi i Dag staar og drøfter for Alvor Spørgsmaalet om Banens Bestaaen eller Ikke-Bestaaen, er det egentlig et Udtryk for, hvilken rivende Udvikling der har været paa det trafikale Omraade, hvorledes et nyt, moderne Trafikmiddel er traadt ind ved Siden af Jernbanetrafikken og har gjort denne Rangen stridig, endogsaa i en saadan Grad, at der siges her, at Befolkningen fuldstændig har svigtet Banen som Trafikmiddel.

Naar Forholdet da er dette, som det fremhæves i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Befolkningen har svigtet Banerne, og at en ny Bane skal trylles frem i Form af nye Skinner, nye Sveller, i det hele taget nyt Materiel, for at Banerne kan staa paa Højde med det, som Folk nu engang kræver for at benytte Banen som Trafikmiddel, saa synes jeg, at man ikke kan undlade at give den højtærede Minister den Anerkendelse, at naar han kommer med dette Forslag, gør han det, fordi han i Virkeligheden var nødt til det, og ikke mindst for at det kan virke som et Varselsskud for Banerne deroppe, idet det betyder, at hvis Befolkningen ikke viser, at den interesserer sig for Banen og dens Bestaaen, saa kan det Tidspunkt komme, da det økonomisk vil være uforsvarligt for Staten at opretholde Banens Drift.

Thi det er jo rigtigt, som det er sagt, at Persontrafikkens Nedgang kan skyldes den mangelfulde Togplan, den kan skyldes det daarlige Materiel, og den kan skyldes andre Grunde. Men alt dette kan ikke undskyldes den endnu stærkere Nedgang i Godstrafikken. Det kan ikke være muligt, at de Beboere, som har Brug for Banen til Godstrafik, skulde falde paa at sige: Vi vil ikke have vort Gods transporteret med Banen, fordi Køreplanen og Materiellet er for daarligt. Det kan ikke være rigtigt, og derfor synes jeg, man kan sige, at naar Banens økonomiske Tilstand i Dag er, som den er, er det ikke alene Statsbanernes eller Befolkningens Skyld — det er begges Skyld. Og fælles Kræfter maa sættes ind for at ændre dette, for at der kan blive Mulighed for, at Banen kan bestaa i Fremtiden.

Men som den Bane, der her er Tale om,

er stillet, saaledes er uden Tvivl ogsaa andre Baner andre Steder stillet, og derfor synes jeg ikke, man kan komme bort fra den Tanke, at naar der nu foreslaas Nedlæggelse af de her omhandlede Baner, kunde der maaske være noget, der talte for ogsaa at tage Spørgsmaalet om de Stats-Sidebaner, som giver Underskud, op til Overvejelse. Stambanerne, de store trafikale Linier, kan der selvfølgelig ikke være Tale om at nedlægge; men mon der ikke ogsaa her findes Tilfælde, hvor Befolkningen svigter Banerne, hvor Trafikken foregaar med Last- og Personautomobiler? Men her har Befolkningen frit Lejde, her kan den frit betjene sig paa den Maade, som den nu synes bedst om, og her bliver den ikke udsat for dette, at hvis den ikke benytter Banen, bliver denne nedlagt.

Derfor synes jeg ikke, Sagen er saa ligetil, og jeg synes ikke, at man bør tage en bestemt Bane og sige: Nu er det din Tur, nu maa du gaa rabundus, gaa nedemom og hjem. Jeg synes, en mere samlet Overvejelse af hele Spørgsmaalet kunde være betimelig, og det saa meget mere som der i Øjeblikket sidder en Kommission og overvejer hele Lastbil- og Rutebiltrafikken. Det vilde være ønskeligt, om denne Kommission i sine Overvejelser maatte komme til et Resultat, der førte til, at det i videst muligt Omfang blev muligt at opretholde en forsvarlig Biltrafik samtidig med, at der dog ogsaa fremdeles blev levnet Plads for Statsbanerne og Privatbanerne.

Naar jeg har taget Ordet her i Dag, er det nærmest for at sige, at jeg synes, hele dette Spørgsmaal trænger til at blive underkastet en nøjere Undersøgelse, saaledes at vi kunde faa en mere samlet, ikke en stykkevis og delt, Løsning af hele Bane- og Rutebilspørgsmaalet. Jeg maa maaske have Lov til at sige, at saaledes som det gaar i Øjeblikket over det ganske Land, hvor Godset transporteres med Lastautomobiler, er det en fuldkommen halsløs Konkurrence, der føres. Det foregaar paa den Maade, at den ene konkurrerer den anden saa langt ned, at det i Virkeligheden ofte betyder økonomisk Ruin i Stedet for Levebrød for de Mennesker, der er Ejere af disse Biler. Derfor synes jeg, at dette Spørgsmaal trænger til en mere rationel Løsning end den, man har i Øjeblikket, og som bestaar i, at man lader Biltrafikken foregaa næsten planløst; det gælder i alt Fald for Lastautomobilernes Vedkommende og i nogen Maade ogsaa for Rutebilernes Vedkommende.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det er blevet fore-